

raade imod den andens Vilje, med mindre det sker til fælles Nytte og uomgængelig Fornødenhed“, — en mer frisindet Bestemmelse end den portugisiske Lovbogs, der giver Manden Eneraadighed over Løsøret. *).

Men vil man endelig være „portugisisk“ ogsaa heri, kan man faa sin Vilje ogsaa i Kraft af *mit* Lovforslag. Vel kan der ikke ved Ægtepagt gjøres Undtagelser fra § 5, men „indføres ved Ægtepagt Formuefællesskab, idet alt ved § 3 lovbestemt Særeje bliver Fælleseje, vil det være formaalistjæntligt i Ægtepagten ogsaa at bestemme, hvilken af Ægtefællerne der skal bestyre Fællesboet. Denne udøver da Raadigheden ikke *imod*, men *med* den andens Vilje, efter en almindelig Bemyndigelse. Ved en saadan Bestemmelse i Ægtepagten afviges altsaa ikke fra § 5“ o. s. v. (se min Bog S. 79—80, Noten). Hvor hele Ejendommen bestaar af Løsøre, bliver Ordningen altsaa „portugisisk“, naar Manden bliver eneraadig.

Som man ser, er mit Lovforslag saa bøjeligt, at det kan føje sig efter næsten alle Ægtepars forskellige Smag, dog at deres Ligestilling i alt væsenligt hævdes, saa vidt muligt. Da dette, *der særlig kjendetegner mit Forslag*, imidlertid ikke kan ses af §§ 1—8, som „Kvinden og Samfundet“ alene meddeler fuldstændig, tillader jeg mig, efter den stenografiske Folketings-tidende (Spalte 827), at gjengive nogle af mine Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse den 15de December 1887:

„Man vil, naar man læser Lovforslagets første Paragrafer, være tilbøjelig til at tro, at Forslaget er meget vidtgaaende. Det foreslaar imidlertid aldeles ingen som helst Forandring at gjøre med Hensyn til de Ægteskaber, som bestaa, naar Loven træder i Kraft, hvilket foreløbig er foreslaaet at skulle ske den 1ste Januar 1889, men Ægtefæller i disse Ægteskaber, som ønske at komme ind under de nye Regler, kunne opnaa dette ved at afgive en Erklæring. Dernæst tvinges ingen, som efter den 1ste Januar 1889 indgaar Ægteskab, til at gaa ind paa Lovens Hovedregel, idet der gives Adgang til ved Ægtepagt at gjøre Undtagelser fra Hovedreglen, endog saa store Undtagelser, at, hvis de ønske det, kunne de komme ind under det

*) Se min 1884 udgivne Bog „Om Ægtefællers formueretlige Ligestillelse“, Side 206—7. Til denne henvises i det følgende ved Ordene „min Bog“.